

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravištvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznani (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedej in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 109.

V Ljubljani, v petek 15. maja 1891.

Letnik XIX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 14. maja.

Včerašnja seja poslaniške zbornice je trajala do 3/4 6. uro zvečer, zato je morala odpasti seja budgetnega odseka, ki je bila napovedana za 7. uro zvečer. Tudi danes ni nobene odsekov seje, ker je tako malo poslancev ostalo na Dunaju, da si načelniki ne upajo skupaj spraviti toliko članov, kolikor jih potrebujejo za sklepčnost. Mnogo poslancev, med njimi tudi nekaj jugoslovanskih, se je danes odpeljalo v Prago, da se jutri udeležijo slovesnega otvorjenja splošnje deželne razstave, h kateremu so vsi dobili vabila. Ravno tako so vsi povabljeni k otvorjenju afrikanske razstave, katero popotnik in preiskovalec afrikanjskih pokrajin, slavnoznan Holub v soboto odpre v rotundi. Gospodska zbornica pa se po omenjenih slavnostih ni dala motiti in ima v soboto opoldne sejo, toda brez pomenljivega dnevnega reda, G. predsednik je menda zadovoljen, če pridejo k seji na Dunaju bivaajoči člani, sicer ne bi bil mogel seje nastaviti na soboto pred binkoštnimi prazniki, ker si mora misliti, da izmed vnanjih gospodov nihče nalašč ne bo hodil čez praznike na Dunaj.

Ločitev trgovskih in obrtnih zbornic

vzbudila je včeraj obširno in zanimivo razpravo, iz katere naj omenjam nekaterih podrobnosti. Obrtniki že od nekdanj zahtevajo, da naj se za nje osnujejo posebne zbornice, in poslanec Mattuš je bil že v prejšnjem zasedanju stavil v tej zadevi samostalen predlog, ki pa ni prišel v razpravo. Glavni vzrok, da obrtniki zahtevajo to ločitev, so različne, dostikrat čisto nasprotno koristi, ki jih imajo trgovci in obrtniki, in ki same po sebi zahtevajo, da naj vsakatera skupina za se skrbi in za se razpravlja svoje zadeve. Kdor ima torej povzdigo trgovine in obrtnije pred očmi, nikakor ne more nasprotovati delitvi sedanjih trgovskih in obrtnih zbornic, ampak jo mora marveč

želeti; nemškimi liberalcem pa trgovske in obrtne zbornice neso naprave za pospeševanje trgovstva in obrti, ampak politična sredstva, za vtrjevanje in razširjanje njih gospodarstva. Zato so jim dali volilno pravico za državni zbor, ali ne vsem, ampak samo onim, o katerih se mislilo, da bodo volile nemško-liberalnega državnega poslanca; druge so navrgli mestnim skupinam, pri katerih večidel nič ne odločujejo. Prav dobro je včeraj dr. Lueger omenjal, da bi bil Schmerling tudi še marsikateri drugi trgovinski in obrtni zbornici odrezal pravico voliti lastnega državnega poslanca, ko bi se bil nadejal, da ne bodo volile nemško-liberalno, ampak češko. Levičarji se bojé, da pridejo ob mnoge sedeže v državnem zboru, ako se preustrojijo trgovske in obrtne zbornice, zato se tako odločno upirajo njih ločitvi, ker bi po takej preustroji omenjene zbornice več ne imele volilne pravice, ampak bi postale naprave za pospeševanje stanovskih koristi in zadev, kar bi morale v enakem smislu biti, kakor so na pr. kmetijske družbe za pospeševanje kmetijstva. To je bil vzrok, da liberalni govorniki Dipaulijevega nasveta tudi včeraj niso zavračali s stvarnimi, ampak zgolj političnimi razlogi. Precej prvi med njimi, poslanec liberške zbornice s češkim priimkom Bohaty, pa z nemško-liberalnim mišljenjem, je omenjal volilne pravice trgovskih zbornic, ter podtikal baronu Dipauliju, da je morda ravno zaradi tega sprožil svoj predlog, da naj bodo pa konservativni poslanci res konservativni in naj liberalni stranki privoščijo, da konservira (ohrani) svoje naprednjaške zbornice.

Odgovarjal mu je dunajski antisemitski poslanec Schneider in tako opisaval sedanje trgovske in obrtne zbornice, da se ne more čuditi liberalcem, ako jih hočejo ohraniti. Omenjal je obrtnega shoda na Dunaju l. 1881, pri katerem je tudi Bohaty glasoval za razdelitev trgovinskih in obrtnih zbornic, in pripovedoval, kako liberalna stranka dela pri volitvah, da

svoje ljudi spravi v zbornico. L. 1884 je Schneider najel nekega diurnista, ki je dobil službo v pisarni, kjer so se vpisovale in raznašale glasovnice za volitev trgovinske zbornice, in od tega je zvedel, kako se je pri tej priliki godilo. Raznaševalec je n. pr. nesel glasovnice v Mariahilf, njemu za petami pa je šel član volilne komisije, ki je dotični stranki rekel: „Volilna komisija se Vam priporoča in Vas prosi za glasovnico, ki ni prav narejena.“ Tudi kupovali so glasovnice po 20, 30 kr. do 1 gld. ter so na ta način vsak večer vedeli, koliko glasovnic že imajo in koliko jih še potrebujejo za večino, ki je v prvi vrsti gledala na koristi kapitalistov, ne pa obrtnikov. Že leta 1881 so se obrtniki prizadevali za lastne zbornice in so poslali deputacijo k ministru Pinotu, ki je bil obrtnikom naklonjen in ki se ni upiral njih zahtevam. Velika škoda, da ni več minister (oho! med levičarji), vsaj pred njim boljšega nismo imeli. Trgovinske zbornice poročajo o železnicah, o valuti, o Lloyd u itd., pravega uzroka, zakaj trgovina in obrt propadata, pa nečejo povedati. Morda porečete: Zdaj bo antisemit pokazal svoje roge! Ali nič ne dé, povedati je treba, da so židje krivi, ako propada trgovina, obrtnija in velika industrija. Kdo je kriv, da severna Amerika več ne kupuje naših izdelkov iz morske pene in jantarja?

Se nobena trgovinska zbornica ni pisala, da so to zakrivilo brezvestni prodajalci, ki so namesto jantarjevih izdelkov tje pošiljali iz prahu in laka vlite reči. Se nobena zbornica ni tožila, da je naša kupčija z obleko in obutalom zato ponehala v Egiptu in na Rumunskem, ker so namesto volne pošiljali cunje, namesto čevljev iz usnja obutala iz papirja, ki niso bila sošita ali zbita, ampak le zalepljena. Ko bi bila katera trgovinska zbornica to povedala, bili bi morali potem vprašati: Kdo pa so ti brezvestni prodajalci? Vedno bi bili zvedeli, da so to Itzigi in Feigelstocki. Trgovinske zbornice zdaj pri-

LISTEK.

Ponočni kralj.

Francoski spisal A. de Lamothe.

(Dalje.)

Od tega je preteklo več let. — Stari Tomov strije spaval je v grobu in stara mati je le še posedala, krpala obleko, popevala irske balade, ter pripovedovala malim unukom čudne bajke o vilah in gorskih duhovih.

Blagostanje te naselbine se je vkljub povišanju najemnine zboljšalo. Tri krave, gladke, blesteče se dlake, pasle so se na travniku, dve lepi kozi plezali sta po strmih bregovju, iskaje slastnih lističev in mladik kozje brade, ki je iz poklin granitnih skal vsipala se navzdol.

Da bi previdnega najemnika ne onesrečil, izmislil si je prekanjeni nadzorovatelj rosescaleski drugo. V obližje poklical je na osamljeno posestvo drugega kmeta. Tudi ta prevzel je 50 oral močvirja, kojega je premenil v vazo i sezidal si hišo po vzoru Tomovem. Imenoval se je Jurij Hadfield in je bil sin starejšega brata velicega mornarja — tedaj bratranec Marijin in nekaj let starejši od Toma. Imel je komaj 30 let, ko ga je surovo prognanstvo iztiralo z ženo in otroki z njegovega posestva. Imel je pet otrok; tri deklice, od katerih je

bila najstarejša slepa, in dva sinova. Starejši sin Peter je bil 5 let starejši od Zalike, starejša hčerka Tomove.

Kot sosedje vzrastli so otroci skupno bivaje, skupno se igraje. Hodili so skupno v šolo katoliškega duhovnika, kjer so se učili najpotrebnejših naukov — poslušali skupno legende i balade, ki govoré o nasilstvu Anglije in o protestantskih preganjalcih.

Na Irskem napijó se otroci sovraštva do tlačiteljev že v nežnej mladosti.

Prišel je dan, ko je Zalika zvršila 15. in Peter 20. leto. Že od prve mladosti bila sta si naklonjena z ono prijaznostjo, ki nastane manj iz navade, nego iz nepojasnljive simpatije dveh čisto različnih narav. Čas, ki toliko stvari loči in druží, je to prijateljstvo le ukrepil. Stariši so se tega veselili. Prej, nego sta na to sama mislila, bila sta zaročenca. — Bila sta v to ustvarjena. Na prvi pogled bi bil kdo komaj to pripoznal, a simpatija nastane prej iz nasprotij, nego iz sličnosti. — Peter je bil lep, ponosen mladencič, vitke, a krepke rasti. Lepo čelo krasili so mu temni, mehki lasje, kar je opazovalca spominjalo ob enem na njegovo previdnost, kakor srčnost. Bil je kratkih besedi, zapovedujočega obnašanja. Ostro upognjeni nos svedočil je o njega odločnosti in predrznosti. Tenki nosnici označevali sta najmanjšo vzburljenost; ako pa se je ta vzbur-

jenost krepkejšje izraževala, obledeli sta mu lici, kakor da se mu je vsa kri iztočila v srce.

Bil je dober, a nagel; previden, a tudi len in priden. Vikarij glengariffski, ki ga je poznal iz otročjih let, svaril ga je večkrat, podnašaje mu njegovo predrznost, divji ponos, njegovo gospodstvo in nepokornost. Tovariši njegovi, spoznavši njegovo moč, urnost in predrznost, so se ga bolj bali, nego ljubili; približevali so se mu le slabotni, dobro vedoč, da najdejo pri njem pomoči in brambe. Njegovi roki, majhni kakor ženski, bili sta nenavadno močni; in oči njegove, včasih kakor ugasle, zasvetile so se čudnim leskom pri vsakej razburjenosti.

Zalika bila je nasprotno sama ljubkost in modrost. Izraz njene srčne dobrote bral se je v njenih lepih črnih očeh, koje so senčile krasne obrvi. Mrežica modrih žilic svetila se je skozi gladko, mehko kožo ter povzdigovala médló bledost njene polti. Radi njenih nog, aristokratske nežnosti in oblike zavidala bi jo bila najelegantnejša gospica treh kraljestev. Bogati lasjé vili so se v težkih valkih preko ramen; skozi rudeči ustni blesteli so krasni zobjé, kakor nanizani biseri.

In ko je v borni svoji obleki, ki pa nikoli ni bila umazana ali raztrgana, stopala s tovaršicami, katere je v velikosti vse prekosila, iz cerkve ali z vencem na glavi vračala se s polja, bila je bolj po-

poročajo vrvanje valute, zakaj? Da se nekateri židje obogatijo in uničijo z velikim trudom pridobljeno ravnotežje v državnem proračunu. Obrtna stranka ne boče odnehala, za njo je ločitev trgovinskih in obrtnih zbornic silno važna v socialnem oziru, srednji stan se ne sme zatreti, ampak ohraniti, ker daje edino poročstvo zoper prekucijske namene anarhistov.

Te mirne in le preresnične besede niso ostale brez utisa in so opravičevale pohvalo, katera je na koncu od somišljenikov, pa tudi še od mnogih drugih donela govorniku, ki se je danes lahko prepričal, da bo z mirnim in stvarnim govorom veliko več koristil sebi in svoji stranki, kakor z zabavljanji. Za njim je bila razprava sklenjena in je kot generalni protigovornik prišel na vrsto židovski poslanec Mauthner, ki je slavo pel dunajski trgovinski zbornici, katere član je že 23 let. V tej zbornici ni nobenega nasprotstva med trgovci in obrtniki, zbornica enako pospešuje trgovino kakor obrtnijo, za katero je izdala že veliko denarja. Dalje trdi, da imajo obrtniki v mnogih zbornicah večino, in da obrtnikom primanjkuje dveh reči, omike in denarja. Dajte jim to dvoje, rekel je Mauthner, pa jim boste bolj pomagali, kakor z ločitvijo trgovinskih in obrtnih zbornic.

Dobro je tega jako predrznega in zabavljivega žida zavračal dr. Lueger, ki je pravil, da je v dunajski zbornici zaradi tega tako lepa sloga, ker so vsi gospodje jednega mišljenja in pri volitvah zato skrbé, da drugače misleči ne pridejo v zbornico. Pripovedoval je, kako po deset krajcarjev, pa tudi dražje, kupujejo glasovnice, kar je jeden njegovih prijateljev nekemu skupovalcu naravnost očital, ter mu to tudi dokazal, ko ga je tožil zaradi žaljenja časti.

Vsled tega je bil pri prvi sodnji oproščen; višja sodnja pa ga je obsodila, češ, da cena deset krajcarjev ni kupnina za glasovnice, ampak le pavšalirana odškodnina za trud pri nabiranju glasovnic. Ni se torej čuditi, da se pravi obrtniki več ne zmenijo za trgovinsko-zborniške volitve.

Govornik našteva dalje posamezne vzglede, v katerih je trgovinska zbornica pokazala, da se za koristi obrtnikov malo ali nič ne briga, in pravi, da liberalna stranka zaradi volilne pravice trgovinskih zbornic noče dati iz rok; prav zaradi volilne pravice jim hoče pa njegova stranka vzeti te sedeže, pa ne da bi druge posadila na nje, ampak da prazni ostanejo.

Trgovinske zbornice naj se pečajo s svojimi zadevami, s politiko pa naj nimajo nič opraviti.

Poslanci trgovinskih in obrtnih zbornic naj se odpovedó poslanstvu, izpraznjena mesta pa naj se dajo kmetskemu in obrtnemu stanu, ki sta v primeri z drugimi premalo zastopana v državnem zboru.

Sklepal je svoj govor, rekši, da se levičarjem ni treba nič bati za trgovinske in obrtne zbornice, ker je minister Bacquehem njihovega mišljenja. Zanj in njegove somišljenike pa je važno, da se

dobna preoblečenej kraljici, nego kmečkemu dekletu. Najlepša izmed deklet v Glengarriffu je bila Zalika — dasi lepota deklic tam ni bila nikaka izjema. A vendar ni nihče drugi o njeni lepoti manj vedel, nego ona sama.

Peter vspél se je po svojej odločnosti in moči nad svoje tovariše; Zalika pridobila je to gospodstvo jedino le po svojej dobroti in milosrčnosti. Naravno je bilo, da sta se ti, toliko različni naravi, spojili.

„To bode prvokrat, da se bode orel z golobico združil“, šalil se je Tobija, prijatelj družine.

„In kedaj bode ženitnina?“ vprašal je sosed.

„Pred dvema letoma ne. Tom neče hčerke oddati pred njenim 20. letom.“

„Do takrat imamo še dvakrat sv. Mihála“, zavrne sosed, majáje z glavo. — Sv. Mihál je, kakor znano, na Irskem obrok, v katerem se navadno vrše izgnanstva. — Tobija se je jel smijati.

Jurij in Tom bila sta že tako dolgo na svojih posestvih in sta ju že toliko zboljšala, da skoraj ni bilo misliti, da bi lord tako dobre najemnike izgnál. Odkar sta tam, podvojila se je sevéda tudi najemnina, a vendar sta bila še oba zadovoljna, gospod in najemnik. Povsod drugod bilo bi tako ostalo, a na Irskem je vse odvisno od samovolje lastnikove. — Tom in njega stričnik sta bila tako nesrečna,

svetu pokaže, na kateri strani je vladna in na kateri ljudska stranka. Da bi se to tem očitneje pokazalo, nasvetoval je glasovanje po imenih, pa ta predlog zopet umaknil, ko je slišal od vseh strani oporekanje in izprevidel, da zanj ne dobi zadostne podpore. Pri glasovanju je bilo z veliko večino sklenjeno, da se ta predlog v pretres in poročanje izroči obrtnemu odseku.

Razven že omenjenih predlogov imam omenjati, da je vlada izročila včeraj načrt novega stavbenega reda, kakor ga je v zadnjem zasedanju sestavil obrtni odsek. Dalje je izročil Ciani predlog gledé premembe volilnega reda na južnem Tirolskem, Lienbacher predlog gledé vravnave policijske kaznilne pravice, Kozlovski pa predlog gledé pobiranja zastalih davkov. Posebno važen je tudi nasvèt poslance Wurmbanda, da naj državni zbor določi načela, po katerih naj deželni zbori vravnavaajo zavarovanje proti ognju.

Konečno je Pernerstorfer vprašal ministra notranjih zadev, zakaj je nekemu odseku dunajskega ženstva shod zaradi razgovora o volilni pravici dovolil samo s to pogojo, da k omenjenemu shodu ne sme priti nobeden moški?

Krajevna imena.

(Dopis iz Celovca.)

„Koliko dragega časa, pa tudi papirja in črnila so Nemci že potratili, da bi dokazali, da so po naših zemljah vsa mogoča ljudstva stanovala, samo ne Slovani ali Slovanom sorodni narodi!“, piše neki slovenski zgodovinar prav umestno. Vse sile napenjajo naši narodni nasprotniki, da bi dokazali, da Slovani v svojih pokrajinah sploh nimajo pravice do obstanka, da so le vsiljenci, katerih se je treba prej ko mogoče znebiti!

Da v tem trudu koroški Nemci in nemškutarji v svoji svetovnoznani toleranci ne zaostajajo, poskrbita že državna poslanca Ghon in Dumreicher, ki sta menda v državnem zboru do pičice dokazala, da se koroški Slovenci sploh ne smejo zganiti ali potegovati za pravice svoje, če tudi jih ošabna nemška pèta na vse možne načine stiskuje.

Slovenski državni poslanci so si sicer dovoljevali popraviti doktrino imenovanih gospodov in pojasniti, da imajo po postavi i koroški Slovenci še pravico do obstanka; — a naši liberalci so nepoboljšljivi in zeló trmastih glav, tako da se jih noben pouk noče prijeti. In zato še vedno trobijo svoje stare laži o nasilstvu Slovenstva (kdo se ne spominja basni o volku in jagnjetu ob potoku) med svet!

V tem duhu izdal je arhivar koroškega zgodovinskega društva, A. pl. Jakseh, pred kratkimi meseci knjižico o krajevnih imenih*), ki pa vsa kar mrgoli napak ter se strankarsko in strastno obrača zoper slovenske rodoljube.

*) Ueber Ortsnamen und Ortsnamenforschung mit besonderer Rücksicht auf Kärnten. Vortrag im kärntnerischen Geschichtsvereine von A. v. Jakseh, Archivar des Vereines. Klagenfurt. Verlag von Ferd. v. Kleinmayr. 1891. vel. 8°. 44 strani.

da sta to pozabila. V začetku spravljal sta male prihranjene svote, koje sta namenila sedaj, ko se je bližala zaročitev njiju otrók, za ustanovitev novega gospodarstva. — Nesrečneža nista pomislila, da sta le najemnika „na voljo“. Dala sta si pridejati nekaj oral svetá, na katerem sta začela zidati tretjo hišo. Očigled tolikih zboljšanj, mislil bi kdo, da so ju drugi najemniki jéli posnemati; — nasprotno: večina izmed njih opazovala je to početje z nekakim porogljivim sočutjem.

„Za božjo voljo“, dé prvi, „ovseno polje in podzemljice so take, da se Jan smé smijati; njega Milost bo ploskala ob polnih žepih!“ „Človek bi skoro mislil“, opazi drugi, „da sta bogati Tom in njega stričnik sklenila srčno prijateljstvo sè Saksoni,*) ker se toliko trudita za dobiček intendanta, kojega naj pogoltne . . . z vso njegovo zalego, ki je pežrešnejša od tolpe krokarjev.“

„Kedó vé,“ pristavlja tretji, „morebiti sta dobila najemstvo za več let, ali za zmiraj?“

„Gotovo, kakor mi vsi!“ oglasi se siv starček v bornih cunjah, „najemstvo na besedo, na besedo saksonskega . . . z njegovim navadnim spremstvom beričev, rubnikov in crowbar-brigadnikov.“

„No brate, ti tedaj ne veruješ v poštenost (pra-

*) Saksoni — Angličani.

Glavni namen knjižici je, dokazovati, kako se na Koroškem umetno in prisiljeno delajo krajevna imena. Ponavlja se v knjižici tudi stara basen, da koroški Slovenci rušijo deželni mir, da slovenski „hujskači“ Nemce vznemirjajo, — in (horribile dictu!), da ti „rogovileži“ niti pragermanskih krajevnih imen ne pusté več pri miru!

Res, strašne reči izvemo iz navedene knjižice, o katerih bi se nam prej niti sanjalo ne. Zatorej moramo koroški Slovenci g. Jakšu res hvaležni biti, da nas je poučil, kako moramo odslej pisati svoja krajevna imena (ne več Dragožiče, temveč Dragošchitschach, ne več Ceztraviša, temveč Tscheschtrawischa), — in da je dokazal (?), da na Koroškem sploh nimamo več pristno slovenskih imen, ker so po teoriji g. arhivarja vsa naša krajevna imena le „umetno in prisiljeno“ poslovenjena iz blažene nemščine.

No, Slovenci se mu bodo za to novo iznajdbo gotovo hvaležne skazali, in umestno bi pač bilo, da imenuje naše politično društvo g. Jakša zbog njegovih nevenljivih zaslug (??) za preiskovanje krajevnih imen slovenskih svojim častnim članom.

Žal, da se to ne bode zgodilo; kajti politično društvo pokazalo je že, da se ne ujema z učenimi (?) nazori g. pisatelja. Založilo in izdalo je namreč temeljito in rézno pisano knjižico*), v kateri neimenovan rodoljub dokazuje, kako plitvo in v slovenski narodnosti sovražnem duhu je pisano delce g. Jakša.

Knjižica katoliško-političnega društva je zeló zanimiva in poučljiva; ona razkazuje temeljito, kako naši nasprotniki tudi znanosti uporabljajo v borbi zoper slovensko narodnost, in da je vse govoričenje nemških liberalcev o nepristranosti in objektivnosti véde, zlasti v spisih tikajočih se Slovanov, — puhla fraza! Niti v védi ter znanstvenih raziskavanjih nemški liberalci Slovanom ne privoščijo jednako-pravnosti ter se i tu ravnaajo le po svojem géslu: „Suum cuique nego!“

Gospod Jakš nališpal je svoj spis — da se prikupe svojim političnim prijateljem — še s frazami, vzetimi iz političnega življenja, kakor smo jih navajeni brati v zloglasnih „Freie (?) Stimmen“, — e tutti quanti.

Čisto samovoljno razlaga g. Jakš slovenska krajevna imena ter meri vse z dvojno mero. Svojo teorijo o krajevnih imenih podpira s samovoljnimi, čisto neosnovanimi hipotezami, katere zagovarja z nekaterimi citati iz Miklošiča. A gospod arhivar se ni obotavljal, stavke, vzete iz Miklošičevih spisov, prenarajati in popačiti. Sklicevaje se na Miklošiča piše n. pr. g. Jakš (str. 23.): „Eine dritte Art, wie die Deutschen die slovenischen Ortsnamen übernehmen, ist die, dass sie dieselben richtig übersetzen.“ Miklošič pa piše (Denkschr. II. 102) ravno narobe: „Der slovenische Ortsname wird übersetzt. Die Uebersetzung ist nicht selten unrichtig.“

*) Zur Ortsnamenforschung in Kärnten. Ein Wort der Richtigstellung und Abwehr. Herausgegeben und verlegt vom katholisch-politischen und landwirtschaftlichen Vereine für die Slovenen Kärntens. Klagenfurt, 1891. 8°. Preis 30 kr.

vodušje) gosposke, parlamentskih trebušnikov? Ti si zelo nevéren.“

„Jaz nevéren, Ned **)? Nasprotno, trdno verujem, da je mej pravodušjem in gosposko tolika daljava, kakor od Bob O' Reilly-a do stare Ketty.“

Vse navzoče posili smeh, kajti spominali so se znane jim legende, po kateri sta bila Bob in Ketty po hudobnem duhu zanešena na nasprotna konca Irske.

A kmetje so imeli, žal, le prav. Najemstvo je bilo zboljšano; po travnikih, kdér bi bila poprej koza gladú poginila, so se pasle lepe krave; in kdér se je nedavno videlo le močvirsko ločje, tam se zdaj ziblje bogato ovseno klasovje; na sicer neobdelanem pogorju vzdiguje se štirivogelnasto polje s podzemljicami posejano; tretja hišica se je vidno vzdigovala od tal.

To vse je bilo delo stričnikov, a po angleški postavi je bilo to vse lastnina posestnikova; kakor hitro mu se zljubi, polasti se vsega, kar je na njegovej zemlji. Njegov nadzorovatelj, ki je pazil na svoj plén, kakor pajek na muho, bil je pripravljen k takemu koraku — Najemnika sta bila razorožena; prihranjenih novcev nista več imela. (Dalje slédi.)

**) Edvard.

S takimi sredstvi in dokazi se dá sevé vse dokazati! Ali pa to prija znanstvenemu spisu, je drugo vprašanje. — Morali bi se veliki domišljavosti gospoda arhivarja v razlaganju slovenskih imen smejati, ko bi ne bilo prežalostno, da se morejo svetu ponujati take plitve in neslane stvari v „znanstvenem“ spisu. Kolike vrednosti je gospoda arhivarja raziskovanje slovenskih imen, priča tudi to, da je g. Jakš čisto nezmožen slovenskega jezika; pri svojem delu uporabljal je le zastareli Murkov slovar!

Prestavljanje (mnogokrat nepravilno) slovenskih imen v nemške je po gospodu pisatelju čisto dovoljeno in celó hvale vredno, če so nemška imenovanja tudi napačna in nesmiselna. Gospod Jakš imenuje to „im Volke fussende allmälige Entwicklung und historische Herausbildung“. — Vse drugače je pa pri Slovencih. Oni nimajo niti pravice rabiti svoja, ljudstvu umljiva imena, ampak te naj po želji nemškutarjev takoj popustijo ter se poprimajo nemških — spak! Kakor uči učeni gospod, jeli so Slovenci še le v novjšem času, po l. 1848, rabiti slovenska krajevna imena, in sicer „zbog pomanjkljivega znanja preteklosti (sic! ker nočejo pripoznati, da je koroška — „pragermanska“ deželica, kakor zatrjujejo liberalci), zbog velike domišljavosti (Wahnvorstellungen), in ker mislijo, da se je nekdanja slovenska Koroška s kruto silo ponemčila!“

„Nezaslišano“ je, kar nam gospod arhivar pripoveduje o poslovenjenju „nemških“ krajevnih imen! Čuj svet in strmi! Leta 1856 spisal je neki gosp. Hermanitz (o katerem do sedaj ničesar nismo vedeli) slovarček krajevnih imen, ki je pa ostal v rokopisu. Ta gospod združil se je z nekaterimi slovenskimi duhovniki (strašno!) in ta „lepa“ družba je skupno poslovenjevala „nemška“ imena, da je bilo „jojmene“. In kar je še hujše: kar čez noč so se leta 1856 Slovenci poprijeli teh umetno napravljenih imen, — akoravno Hermanitzev spis še danes mirno počiva v prahu muzejskega arhiva!

Take neslanosti — kar očitne laži — ponuja gospod Jakš svojim čitateljem in političnim pristašem. Zopet nov dokaz, kaj se mirno sme ponujati „naprednjaškim“ (??) liberalcem, in kako nasprotnikom vsako, i najslabše sredstvo dobro služi, da le doseže svoj namen!

Gospod pisatelj ni mogel strpeti, da bi ne spregovoril tudi katero o našem, po nasprotnikih tako skrbno (!) varovanem, svetovnoznanim koroškem miru. On piše namreč tako-le: „Dass die Slovenen in neuerer Zeit ihre zum Theil erfundenen Namen den alten historisch überkommenen beifügen und diese letzteren in ihrem Sinne umzuändern versuchen, ist ein Fingerzeig, von vem die Störung des langen, friedlichen Nebeneinanderwohnens ausgeht.“ V tem celo delo značilnem stavku pokazal je gosp. arhivar prav, kam pes taco moli. Taka fraza pa gotovo bolj prija strankarskemu, političnemu lističu, nego knjižici, ki hoče biti „znanstvena“.

Slavni odbor katoliško - političnega društva pa prav toplo zahvaljujemo, da se je potrudil izdati knjižico, ki tako temeljito odgovarja nasprotniku, kazaje plitvost ter domišljavost njegovih trditev. — Knjižico katoliško - političnega društva prav iskreno priporočamo vsem slovenskim rodoljubom, tudi izvan Koroške, ker bo vsakemu dobro služila v pojasnitve naših žalostnih narodno-gospodarskih razmer. Knjižica se dobiva v Mohorjevi tiskarni (Celovec) za 30 kr. iztis. —rn.

Politični pregled.

V Ljubljani, 15. maja.

Notranje dežele.

Adresa. Najbolj je dr. Smolka levičarjem ustregel, ko je predlagal, da se adresa opusti. V levičarskem taboru niso bili jedini v adresni zadevi. Posebno dunajski poslanci dr. Suess, Herbst, Kopp in Somaruga so obsojali Plenerjevo postopanje. Bali so se, da bode levica s svojo adresno vlado bolj potisnila na desno stran. Bolj ko bi se vlada zblizala z desnici, tem večjo svobodo bi pa dala protisemitskemu gibanju na Dunaju. Pa tudi v jako visokih dunajskih krogih se je obsojalo, da je Plener predlagal svojo adresno, zato se je pa že res bilo bati, da bi velik del levice za Plenerjevo adresno ne glasoval. Razkol, ki bi bil nastal, imel bi slabe posledice za levico. Jako bi oslabil nje vpliv.

Prememba državnozbornskega pravilnega reda. Prememba državnozbornskega pravilnega reda se bodo baje posebno protivili Mladočehi, ki se bojé, da bi se ne kratila svoboda govora. Mladočehi imajo navado, kričati po zborih, da s tem slepé svoje volilce, zato pa jim ne ugaja po-

ostrenje pravičnega reda in pa skrajšanje debat. Kdor pa nepristranski sodi, bode rad priznal, da skrajšanje debat bi nič ne škodovalo, ker se mnogo-krat z dolgimi govori le čas zgublja.

Budgetna debata začne se že v začetku junija in se bode tako hitro nadaljevala, da bode budget že lahko dobil Najvišje potrjenje, predno poteče provizorij. Če bode treba, bode državni zbor imel po dve seji na dan. Ker pa ne bode ostajalo časa, bodo skoro vse druge stvari se odložile za jesensko zborovanje. Ker se razne stranke še sedaj neso odločile, kako bi postopale, bodo govori pri budgetni debati najbrž precej mirni. Posebno levica in Poljaki ne vedó, kaj bi storili. Nekateri levičarji bi radi hodili z vlado, drugi pa silijo v opozicijo, v poljskem klubu pa nekateri hočejo družiti se z desnico, drugi pa z levico. Mnogo Poljakov pa hoče, da bi samostojno postopali in v vsakem posamičnem slučaju se posebej odločili, ali bodo glasovali z desnico ali pa z levico.

Dunajski mestni svet. Omenili smo že, da je dunajski mestni zbor volil samo liberalce v mestni svet. Spodobilo bi se bilo, da bi bili primerno število teh mest, s katerimi je združena plača 3000 gld., prepustili protisemitom, katerih je skoro tretjina v mestnem zboru. Župan Prix je bil za to, da se vsaj dva mestna svetnika volita izmed protisemitov, kar pač ni v nobeni primeri z njihovim številom, ali večina pa še o tem ni hotela ničesar slišati.

Plener in razstava v Pragi. Razstava v Pragi bode v oči češke Nemce, sevéda najbolj politične vodje. Nekateri drugi Nemci so se z razstavo že sprijaznili, poslali svoje izdelke na razstavo, dasi je nemško vodstvo v Pragi se izreklo, da se Nemci razstave ne udeležé. Mnogo Nemcev na Češkem noče več hoditi za Plenerjem in Schmeykalom. Da bi se poslanci s Češkega ne mogli udeležiti otvorjenja razstave, je Plener predlagal, da bi budgetni odsek še danes imel sejo. Hotel je s tem uprizoriti nekako demonstracijo proti razstavi, ki se je pa ponesrečila. Njegov predlog je pal, dasi je on predsednik temu odseku, da, še več, proti njegovemu predlogu sta glasovala celó dr. Herbst in dr. Menger in pokazala, da se ne marata pokoriti Plenerjevemu vplivu. Gotovo je Plenerja kaj nemilo dirnilo, ko je videl, da sta ga tako zapustila njegova pristajaša.

Vnanje države.

Napad na carjeviča. Angleški listi so dobili poročila iz Indije, da so carjeviča že v Indiji zasledovale neke sumljive osebe in so angleška oblastva morala storiti obsirne naredbe, da so ga obvarovale napadov. Iz tega sklepajo angleški listi, da so napadovalca najeli ruski nihilisti. — Japonsko poslaništvo na Dunaju pa zagotavlja, da je napadovalec le fanatik in da napad nema nobenega političnega pomena.

Francija in Rusija. „France“ graja, da je Rusija prepevala pri otvorjenju razstave v Moskvi peti marseillaiso in onemogočila duhovščini francoske občine v Moskvi udeležitev pri teh slavnostih. Ta časopis misli, da to nikakor ni bilo umestno, ker so se Francozi tako zelo udeležili te zastave.

Belčeva morilec. V Krajevi na Rumunskem prijeli so te dni Bizova in njegovega spremljevalca Krista Nozarova, o katerih se sumi, da sta soudeležena pri umoru bolgarskega finančnega ministra. Pri njima našli so fotografijo majorja Panice, dva revolverja, škatljo revolverjskih krogel in mnogo ruskih bankovcev. Ker je preiskava pokazala, da sta navadna zločince, izročili ju bodo Bolgariji. Nadaljnja obravnava utegne marsikaj pojasniti, kar je dosedaj še skrito. Tudi je mogoče, da se izve za druge udeležence pri omenjenem umoru, ali pa celo za prave prouzročitelje.

Angleški politični stranki. Neki angleški list primerja politiko obeh večjih angleških strank in prihaja do sklepa, da imata obe skoro jednaka načela in da je sploh njiju politika jednaka. Gladstonova vlada je uvela prisilne naredbe v Irski, konservativci storili so ravno isto. Gladstone je poskusil konvertovati državni dolg, konservativci so ga pa konvertovali. Gladstone predlagal je lokalno samoupravo, konservativci so jo izveli, liberalci so predlagali, da se začnó na Irskem kupovati posestva in razdeljevati mej najemnike, konservativci so se ravno tega poprijeli in že imajo uspehe. Gladstone je bil za odpravo šolnine in konservativna stranka jo bode, kakor se kaže, odpravila. Vidi se, da inicijativa največkrat prihaja od liberalne stranke, konservativci pa nasvetovane reforme izvajajo. A tu je treba opomniti, da so angleški liberalci v političnem oziru pač v popolnem nasprotju z našimi avstrijskimi.

Izvirni dopisi.

Z Gorenjskega, 14. maja. Kakor ste že sporočili, bil je dne 11. t. m. pokopan znani trgovec Pavlin v Podbrezji. Pokojni gosp. Aleš Pavlin je bil nenavadno bistre glave, pošten katoličan, vzgleden gospodar, skrben oče in značajan konservativen mož. Njegovega lepega pogreba, kakoršnega še ni kmalu bilo na Gorenjskem, udeležilo se je nenavadno veliko ljudi ne samo faranov, temveč tudi obilo znancev

iz Tržiča, Radovljice, Kamnegorice, Kroke, Kranja, Ljubljane in še celo iz daljne Gorice. Krsto so kinali krasni venci in gorenjski pevci so zapeli pred hišo, v cerkvi in na pokopališču s prav krepkim glasom navadne milodoneče žalostinke. Solze točila ni samo njegova blaga rodbina, temveč videl si solzo sožalja tudi v očeh marsikaterega prijatelja pogrebca. To vse in obila vdeležba kazala je, kako čislán od vseh stanov je bil občesposhtovani pokojnik.

Iz Štange, 14. maja. Sprejmite v svoj list nekaj vrstic o slovesnosti, ki je pri nas nenavadna. Dne 10. t. m. je namreč daroval prvo sv. mašo č. g. Josip Vintar. V tukajšnji duhovniji ste bili doslej dve novi maši; prvo je daroval preč. g. profesor Josip Marn l. 1855., drugo pa č. g. Anton Škufca l. 1868. Torej že 23 let ni bilo nobene več. Č. g. župnik pa je ustregel želji duhovnijanov, ki so tudi kraj dostojno olupšali. Le vreme je bilo neugodno, sicer se je vse lepo v redu vršilo. Kakor po navadi, so tudi sedaj šolski otroci z banderoma, dečki z zelenimi vejicami, deklice z venci, novomašnika v sprevodu spremili iz duhovnišča v cerkev. Govor je imel domači g. župnik, ki je ganljivo razlagal dolžnosti mašnikov, beseda je šla iz srca v srce. Tudi petje je bilo dobro. Počastili so novomašnika in s tem tudi našo župnijo velespošt. g. deželni poslanec Luka Svetec s svojo blago gospo, mnogo drugih odličnih gospodov in gospej iz Litije ter več so-rodnikov.

Bog ohrani gosp. novomašnika mnogo let, da bi delal med koroškimi Slovenci za vero, dom in cesarja!
Silvester.

Dnevne novice.

(Odlikovanje.) Kakor se nam z Dunaja brzojavlja, podeil je presvetli cesar veroučitelju na ljubljanski učiteljski pripravnici, prečast. g. Jos. Klemenčiču, povodom njegovega umirovljenja zlat križec za zasluge s krono.

(Premiščeni so) c. kr. okrajni komisarij: Ivan Supančič pl. Haberkorn v Brežice, Fr. Bouvard pl. Chatelet na Ptuj, dr. Henrik pl. Chron v Maribor, Al. pl. Kriehuber v Celje; dalje konceptni praktikantje: M. Papež na Ptuj, H. vit. Rainer v Brežice in Leon baron Lazarini v Ljutomer.

(Na graškem vsenčilišču) je č. g. Iv. Bezeljak, kapelan v Logatcu, napravil v sredo skušnjo iz cerkvenega prava in zgodovine.

(Nezgoda.) Iz Sorice se nam poroča: Naši mladi ljudje, zlasti drvarji, na pomlad zapuščajo dom ter odhajajo na Koroško, Štajersko, Solnograško, pa tudi v Galicijo in Bukovino na delo, da si za zimo kaj prislužijo. Žal, da se vsem ne posreči. Dne 9. t. m. je iz Gollinga na Solnograškem došla brzojavka, da sta se tam pri spravljanju hlo-dov čez vodo dva naša delalca, Lovre Grohar in Anton Jeušterle ponesrečila. Pozneje je došlo pismo poročilo, da je L. Grohar pri delu zašel v globoko vodo, ki mu spodnese noge. Tovariš Anton Jeušterle hiti mu na pomoč, a tudi njega zgrabi deroča voda in odnese. Morda bode ta nesreča zdrnila nekatere, ki bi tudi doma zaslužili si potrebni kruh.

(Strela) je udarila dné 8. maja v hram Fr. Reša na Ostrovcu nad Ptujem; hrama strela sicer ni užgala, pač pa ubila pri hramu privezana junca in jednega konja.

(Spreobrnitev.) Na binkošno nedeljo bodeta pri oo. frančiškanih v Mariboru sprejeta v katoliško vero dva luteranca, Emil in Tomaž Viher; prvi je 20, drugi 14 let star. Drugi dan pa tam prestopi h katoliški veri židinja Roza Hochstädter.

(Samomor.) V Celju se je v torek ustrelil krčmar in mestni zastopnik J. Jellenz, ker je zgubil nekaj tisočakov.

(Živinoreja.) V Mariboru bode pregledovanje bikov dne 19. maja ob 8. uri na malem vežbališču in sicer za bližnje občine, popoldne ob 2. uri pa pred hišo g. Fluherja v Dobrenji za občine iz Slov. goric. Dalje bode pregledovanje dne 21. maja pri M. Magdaleni v Mariboru ob 8. uri dopoldne, ob 2. uri popoldne pa v Slivnici.

(Pevsko društvo „Adrija“ v Barkovljah) vabi na koncert, kateri bode v nedeljo dné 17. maja 1891 v dvorani „vrta Rossetti“ (vhod via Rossetti) ob priliki zborovanja učiteljske „Zveze“. Začetek ob 8½. uri zvečer. Vstopnina k veselici 40 kr. Sedeži I. reda 20 kr., sedeži II. reda 10 kr. Rado-darnosti se ne stavijo meje. Veselica se vrši v ko-

rist nameravanega novega otroškega vrta „Podružnice sv. Cirila in Metoda“ na Greti. Razpored: 1. Jenko: „Naprej“, svira orkester. 2. Hr. Ražem: „Himna društva „Adrije“, zbor s spremljevanjem orkestra. 3. N. N.: „Venec narodnih pesni“, svira orkester. 4. B. dr. Ipavec: „Na Preširnovem domu“, (kantata) za zbor, četverspev, ter tenor i bariton-solo s spremljevanjem orkestra. 5. Iv. pl. Zajc: „Bojsiska vještica“, svira orkester. 6. G. Pfeleger-Moravský, poslovenil I. Mahorčič: „Poglavje I. II. in III.“, vesela igra v enem dejanju. 7. Ivan pl. Zajc: „Večer na Savi“, svira orkester. 8. Hr. Volarič: „Domovini“, (kantata) za zbor, dvo-spev, tenor i bariton-solo s spremljevanjem orkestra (novo). 9. Schinzi: „Koračnica slavjanskih pesni“, svira orkester. 10. Iv. pl. Zajc: „Davorija“, zbor s spremljevanjem orkestra. Pevske zборе vodi društveni pevovodja g. H. Ražem, orkester svira pod vodstvom g. I. Gherlanza.

Raznoterosti.

— Visoke zavarovalnine. Neki grof Dudley na Angleškem se je zavaroval za življenje na 1.200.000 funtov šterlingov, Banaker, ravnatelj pošt v Združenih severoameriških državah, pa za 10 milijonov dolarjev. Prince Valeski je zavarovan za 650.000 funtov šterlingov. Življenje teh mož je zares drago.

— Ljudožerci. Nedavno so iz Nove Kaledonije pobegnili trije francoski kažnjenci in jeden Kitajec. Na čolnu, s katerim so se peljali po morju, je pošla hrana, in Francozi so napali Kitajca in ga pojeli.

— Ekspedicija v Sibirijo. Carska akademija znanosti pripravlja znanstveno ekspedicijo v Sibirijo. Ekspedicija ostane štiri leta v Sibiriji in bode preiskala posebno porečja Jane, Indigerke in Kolime v prirodnoznanstvenem oziru.

Židje. Bogati londonski židje, na čelu jim Rothschild, Goldsmith in Montagu so osnovali odbor, ki se posvetuje o tem kako bi se dalo preprečiti čezmerno priseljevanje ruskih židov v Anglijo.

— Tudi domoljub. V Levovu so bile vse prodajalnice zaprte dné 3. maja, ko se je proslavljala spomin poljske ustave. Neki žid je sicer tudi zaprl prednja vrata, pa je nanje prilepil napis: „Zaradi velicega narodnega praznika vhod pri zadnjih vratih.“

— Katoliško mesto, a protestantski župan. Mesto Bonn ob Reni je katoliško mesto, kajti broji 31.000 katoličanov in 8000 protestantov — a vendar je bil za župana voljen protestant. A tudi v Avstriji so slični slučajji, tako na pr. v Břeclavi na Moravskem, kjer živi 5654 katoličanov in samo 795 židov — županuje žid!

— Kongijska železnica. Po poročilih iz Konga napreduje jako hitro zgradba kongijske železnice. Sedaj dela tisoč delavcev, pa jih bode v kratkem delalo 4000. Prvi del železnice že vozi.

— Siamsko vseučilišče. Kakor v Japonu, jeli so tudi v Siamu na novo osnovano vseučilišče klicati evropske profesorje. Dr. fil. Haase iz Kraljeva je šel tje za profesorja prirodoznanstva.

— Strašno zločinstvo. V zapadnopruskem mestecu Krojanki je neka žena se sprla z možem in je mož pred njo moral bežati v svisl. Žena je hitro zaprla vrata in zažgala svisl na vseh štirih oglih. Predno je prišla pomoč, je mož se v ognju že tako opeknel, da je potem umrl.

Telegrami.

Praga, 18. maja. Danes ob desetih dopoldne otvorila se je deželna razstava. Vr-

hovni deželni maršal Lobkovic je v svojem nagovoru (najprej češki) opozarjal na sijajni uspeh obrtne razstave minolega stoletja; na zaslužno dejanje, katero bo dosogla letošnja jubilejna razstava, ki je verna slika visoke stopinje gospodarskega razvoja in duševnega napredka na Češkem. Nemški nadaljajoč izraža govornik najudanejšo zahvalo cesarju, ki je kraljevini češki na novo neizbrisno pokazal svojo cesarsko naklonjenost, prevzeši protektorat in pooblastilvi svojega brata z zastopništvom. Prosi nadvojvodo, da otvori razstavo. Nadvojvoda Karol Ludovik prične nemški ter označi misel jubilejne razstave kot srečno, ker bode pokazala, kako uspešno se udeležujejo napredka prebivalci dežele, ki dokazuje duševni in gospodarski napredek sedanjega stoletja na vseh poljih. Cesar je izrazil svoje zanimanje s tem, da je prevzel protektorat ter obljubil osebno ogledati si razstavo. Nadvojvoda bo rad naznanil cesarju zagotovila hvalečnosti in lojalnosti onih, ki so sprožili in pospeševali misel razstave. (Češki nadaljajoč.) Kakor se mi danes spominjamo s spoštovanjem rodoljubov, ki so pred stoletjem domače poljedelce in obrtnike z razstavo pridelkov in izdelkov navduševali za mirno tekmovanje s tujimi narodi, tako se bodo nekdanji spominjali mož, ki so z razstavo z združenimi močmi pokazali, da napredna kraljevina tudi danes more obdržati staro slavo v plemenitem tekmovanju mirnega dela. Naj bi lepo podjetje imelo srečen uspeh, naj bi na vseh poljih človeškega proizvajanja spodbudno vplivalo. Kakor je na čast deželi, tako naj bi tudi v veliki meri pospeševalo blagor češkega in nemškega prebivalstva. V imenu cesarja in kralja otvorjam razstavo kraljevine Češke. Ogromna množica ljudij je pred razstavo burno pozdravljala Karola Ludovika, Marijo Terezijo in Margareta Zofijo. Otvorjenja so se udeležili navzoči ministri, namestnik, kardinal, skoro vse visoko plemstvo in veliko poslancev. Odgovor nadvojvode vzbudil je veliko navdušenje, ki se je zopet ponovilo, ko je vrhovni deželni maršal zaklical „Slava“ in „Hoch“ cesarskemu protektorju.

P. n. spošt. obiskovalcem Prage po-
streže v vsakem oziru

najboljše

Karol Brejška plzenjska pivarna

Brenntegasse; telefon šte. 180 v svobodno porabo. (3—1)

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporočila
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

P. n. občinstvu priporočam o priliki birmovanja moje bogato zalogo

najfineje luksuz-pekarije

kakor tudi vsakojake nasladne pekarije primerne za birmance.

Jakob Zalaznik,
Stari trg št. 21.

(2—1)

Vozni red železnice Ljubljana-Kamnik.

Veljaven od dné otvorenja vožnje.

Naznačeni čas na desno od postajnih imen čita naj se od zdalej navzgor.

8.09	7.00	8.10	iz Trsta, St. Andreja	v	—	—	9.56
8.10	7.10	9.55	» Trsta j. k.	»	—	—	9.30
6.45	11.42	4.25	» Ljubljane j. k.	»	7.13	—	4.52
3.47	—	1.15	» Trbiža	»	10.16	3.16	7.55

0. 2153	0. 2155	0. 2157	Klm.	Postaje	0. 2152	0. 2154	0. 2156
2. 3.	2. 3.	2. 3.			2. 3.	2. 3.	2. 3.
zjutraj	opoludne	zvečer		iz Ljubljane drž. k.	zjutraj	dopol.	popold.
7.25	12.00	6.25	—	» Črna p.	6.35	11.25	4.15
7.42	12.17	6.42	6	» Trzin	6.19	11.09	3.59
8.01	12.36	7.01	5	» Domžal	6.00	10.50	3.40
8.14	12.49	7.14	2	» Jarš-Mengiša	5.52	10.42	3.32
8.29	1.04	7.29	3	» Homea p.	5.37	10.27	3.17
8.35	1.10	7.35	2	» Kamnik	5.26	10.16	3.06
8.50	1.25	7.50	5		5.10	10.00	2.50

Ob nedeljah in praznikih odhod iz Ljubljane ob 1 uri 30 minut popoldne, iz Kamnika ob 8. uri 10 minut zvečer.

Nočne dobe (od 6.00 zvečer do 5.59 zjutraj označene so s podčrtanimi minutnimi številkami. — p. pomeni postajališče.

Sargova glicerina zobna crema.

Izvrstno sredstvo za lepe svetle zobe.

Po kratki rabi neobhodno potrebno sredstvo za čiščenje zob.

Kalodont.

Od zdravstvenega urada potrjeno.

Prav prillóno na popotovanji. Dlječe okrepčevalno.

Neškodljivo celo za najnežnejše zobe.

V Nemčiji, Franciji itd. se rabi že z največjim uspehom, nadalje na dvorih, v najvišjih krogih, kakor tudi v navadni družini.

Dobiva se v lekarnah in parfumerijah itd. Komad 35 kr. (31)

Piccoli-jeva tinktura za želodec
je rahlo delujoče, vspešno učinkujoče, prebavne organe vrejujoče zdravilno sredstvo. — Cena steklenici 10 kr. (300—89)

Tuji.

13. maja.

Pri **Maliču**: Schreiber, Lazar; Beer, Heller, Hausner, Löwy, Kührt, Benedek, Walheim, Rukelj, trgovci; Koch s soprogo, Trumler, Dratsch, potovalci, z Dunaja. — Schüller in Hochstätter, trgovca, iz Budimpešte. — Bamer, trgovec, in Miklausz, inženir, iz Maribora. — Nestroy, c. in kr. šotnik, iz Grada. — Tschretnik s soprogo iz Dun. Novega Mesta. — vitez Guggenthal, zasebnik, z rodbino, iz Gorice. — Mass iz Kočevja. — Elsbacher, trgovec, iz Laškega Trga.

Pri **Sonu**: Adler, generalni nadzornik; Kelsen, tovarnar; Popper, potovalec, z Dunaja. — Tuschkan, potovalec, iz Prage. — Ogoreuz iz Novega Mesta. — Rabl, c. in kr. nadporočnik, iz Lvova. — Buelma, inženir, iz Meksike. — Huemer, tovarnar, iz Kamenice. — Rosenberg, trgovec, iz Maribora. — Goldschmid, trgovec, iz Trsta. — Lutz, hribo-lazec, iz Monakovega. — Rajec, potovalec; Berger, trgovec, in Eisler, iz Budimpešte. — Simon in Egersdorfer iz Siska.

Pri **bavarskem dvoru**: Groznik, župnik, z bratom, iz Zagorja. — Bahar, trgovec, iz Drage. — Stenovic, gostilničar, z Reke. — Kenda iz Loke. — Ivan in Jurij Krauland iz Kočevja.

Pri **Južnem kolodvoru**: Živalic iz Ljubna. — Reyer in Vleimird, trgovca, iz Trsta. — Novak, zasebnik, iz Grada.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Motrine na 24 ur v
opazovanja	razkoma v mm	toplomera po Celziju			mil.
7. u. jut.	733 0	16.0	sl. jzpad	del. jasno	
14 2. u. pop.	730 8	25.4	»	oblačno	0.00
9. u. zveč.	731 9	15.4	brezv.	oblačno	

Srednja temperatura 18.9°, za 5.1° nad normalom

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

15. maja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	91	gld	75	kr.
Srebrna " 5% " 100 " 16%	91	"	80	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	110	"	25	"
Papirna renta, davka prosta	102	"	10	"
Akcije avstr.-ogerske banke	998	"	—	"
Kreditne akcije	299	"	50	"
London	118	"	60	"
Srebro	—	"	—	"
Francoski napoleond.	9	"	35	"
Cesarski cekini	5	"	55	"
Nemške marke	57	"	75	"